

DE MOMENT, PASSAPORT BOLETAIRE

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI
@xaviergual

La màxima autoritat política catalana en matèria de bolets, el conseller d'Agricultura, Josep M. Pelegrí, ha donat instruccions als seus alts càrrecs per tal que implementin el carnet del boletaire arreu del país. Això significa que aviat serà imprescindible aquest salconduit per anar a buscar-ne. Després d'una primera prova pilot als boscos de Poblet, sembla ser que satisfactòria, ara ho vol generalitzar per tot arreu. Per tant, a la pròxima campanya del 2014 potser tindrem un (o dos) passaports nous a la butxaca. La Catalunya Central és terra de bolets i per tant ens afetarà de ple. I aplaudeixo aquesta mesura administrativa. El polític d'Unió ha pres una decisió impopular i de polèmica segura en el món boletaire però absolutament inevitable.

És un tema recurrent als mitjans de comunicació des de fa alguns anys, quan en època de bolets els boscos es converteixen en receptors de tota mena de turistes desinformats sobre la manera de collir-los i faltats de responsabilitat amb la na-

tura. S'hi afegeixen els depredadors sense escrúpols de rovellons, que passen entre arbres i prats com si fossin una plaga. L'excés de boletaires, tant els de bona com els de mala praxi, està creant una pressió a les muntanyes que no es pot sostenir. I la mesura del carnet, com sempre, farà pagar justos i pecadors. Però no hi ha opció.

Després de casa meua, el bosc és el lloc on més m'agrada ser. I em plau estar-hi sol. Però entenc i accepto que el bosc no és només meu i l'he de compartir. Només faltaria: És de tots, independentment dels propietaris legals de cada muntanya inscrita als registres de la propietat. És un bé comú. Però vull ser especialment dur amb la multitud que, amb l'excusa dels bolets (com a lleure o com a negoci), deixa el territori convertit en un gran abocador. En aquesta època, els boscos són plens de llaunes i embolcalls d'aliments llençats. I els llocs on hi ha, pot haver-hi o hi havia ceps, camagroc, carlets, ous de reig, rovellons o qualsevol altra espècie, queden llaurats i erms per a la pròxima temporada.

Sé que és una guerra perduda si s'usen armes cíviques com la conscienciació, les campanyes informatives i totes les que

«Vull ser especialment dur amb la multitud que, amb l'excusa dels bolets, deixa el territori convertit en un gran abocador»

Una bona collita de ceps i una altra de borderols

estan basades en l'argumentació. Per tant, no queda altre remei que fer intervenir l'exèrcit de funcionaris del ram. Si el Sr. Pelegrí se'n surt, farà obligatori el permís i els agents forestals controlaran el bosc sota l'amenaça de les multes. Els forasters dels llocs on hi ha bolets hauran de pagar deu euros i els residents, un. Espero que al conseller no li tremoli el pols a l'hora d'aplicar aquesta mesura. Impopular i impensable en temps recents, és necessària i inevitable el 2013. No podem seguir amb les invasions dels boscos cada tardor. Anar a buscar bolets és una activitat ancestral a totes les comarques d'aquí. Tenim els millors bolets de Catalunya. El meu avi em va deixar d'herència la secreta ubicació de les lleugueres que coneixia a Sant Joan d'Oló.

Encara ho recordo amb emoció. Ara, anar a buscar un cistell de bolets per menjarlos en família s'ha convertit en una cursa de cotxes aturats als vorals dels camins i en brigades humanes que entren al bosc a carregar caixes, bosses i cistells tot trinxant l'entorn en molts casos. Per sort, en aquesta banda de les terres de l'interior, anem a buscar bolets. A l'Osona i en altres llocs van a caçar bolets. No em vull ni imaginar el que algun boletaire 2.0 es pot haver plantejat endur-se per anar-hi per aquells verals.

«L'excés de boletaires, tant els de bona com els de mala praxi, està creant una pressió a les muntanyes que no es pot sostenir»